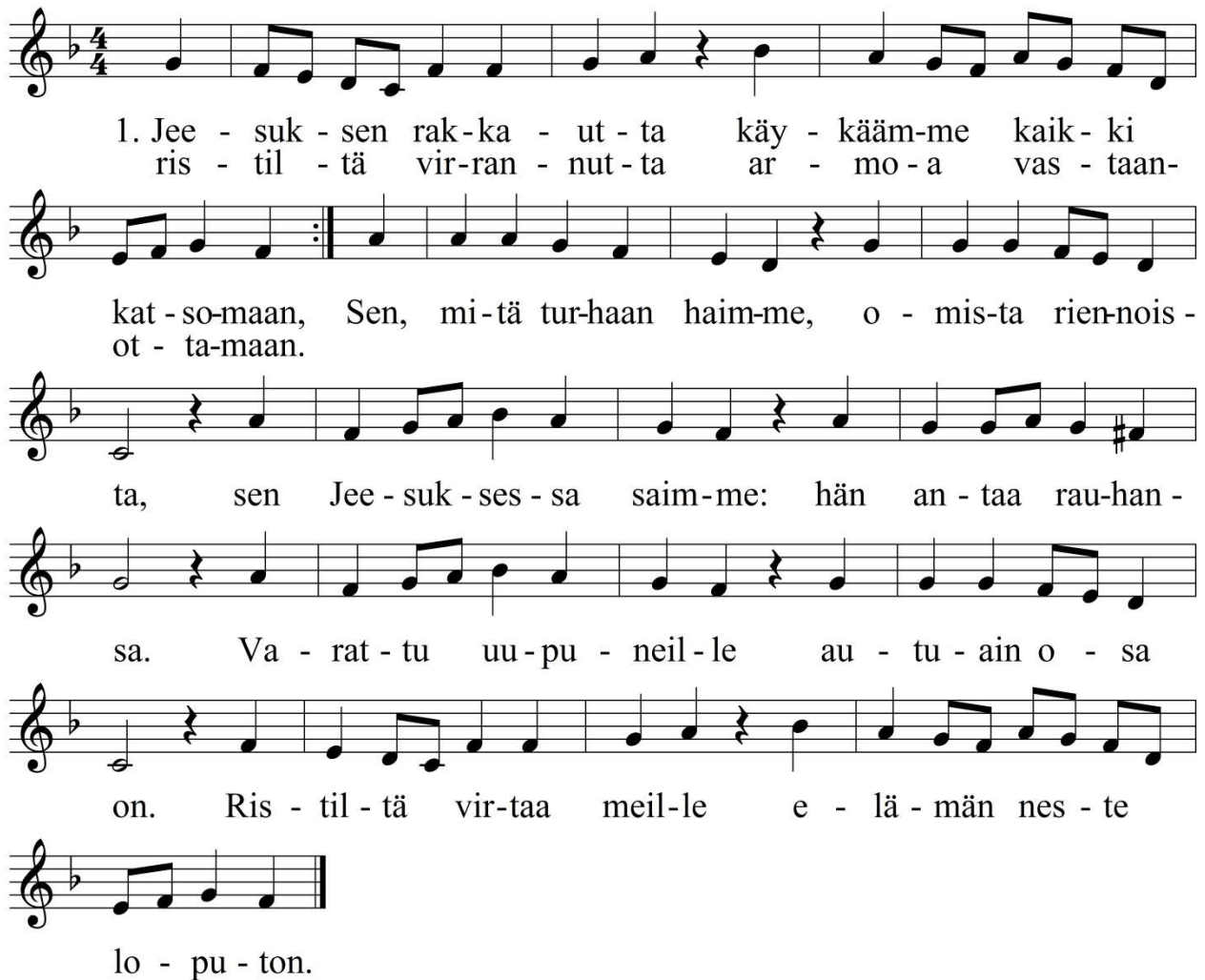

Siionin virsi 249 ehdotus

1. Jee - suk - sen rak - ka - ut - ta käy - kääm - me kaik - ki
ris - til - tä vir - ran - nut - ta ar - mo - a vas - taan -
kat - so - maan, Sen, mi - tä tur - haan haim - me, o - mis - ta rien - nois -
ot - ta - maan.
ta, sen Jee - suk - ses - sa saim - me: hän an - taa rau - han -
sa. Va - rat - tu uu - pu - neil - le au - tu - ain o - sa
on. Ris - til - tä vir - taa meil - le e - lä - män nes - te
lo - pu - ton.

1. Jeesuksen rakkautta
käykäämme kaikki katsomaan,
ristiltä virrannutta
arinoa vastaanottamaan
Sen, mitä turhaan haimme,
omista riennoista,
sen Jeesuksessa saimme,
hän antaa rauhansa.
**Varattu uupuneille
autuain osa on.**
**Ristiltä virtaa meille
elämän neste loputon.**

**2. Maa kuollut, halkeileva
sadetta hiljaa odottaa,**
ja vesi virtaileva
maan mullan vihdoin kostuttaa.
Niin yrtit monenlaiset
aukovat nuppujaan.
Pisarat jumalaiset
vuotivat ylle maan,
kun itkit kyyneleitä,
elämän ruhtinas,
**ja kutsuvasti meitä
kädestä tartuit, laupias.**

3. Lahjaksi armon saamme.
Syntiset, tänne joutukaa!
Yhdessä riemuitkaamme,
hän uuden puvun lahjoittaa.
**Vuoksemme joutui vaivaan,
syntimme lunasti.**
**Näin perinnöstä taivaan
toi osalliseksi.**
Ei ketään pois hän heitä,
ei ketään tuomitse.
Hän säälii eksyneitä
ja kantaa meidät perille.

David Hollazius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. J. Ikola, J. Löytty